תבעו שומר והודה תבעוהו בעלים והביא עדים • משמע דהודה לאחר שאין בעל הדבר דלא הי' הודאה ותימה אמאי לא בעי לענין קרן גופיה בשלא בא עדים אי הוי' הודאה אי לא ואמאי נקט והביא עדים משמע דלא מבעיא אלא לענין כפל וי"ל דמשום דאקרן לא הוי מצי למיפטר הא דפטיר אם בשקר נשבע לא נפטר הגנב כו' : **ולא** הניחוהו מהו • הקשה בקונט' אהך גירסא דגרסינן אם באמת נשבע לא נפטר גנב וכו' דא"כ מאי בעי רבא עמד לישבע לשקר ולא הניחוהו מהו לשקר ממש דאיסתליק ליה מדי דיכא דתו לא רמיא עליה כ"ש היכא דלא נשבע דעליה רמיא לשלומי ויש מתרצים הכיון (*דלא הניחוהו לישבע מחל לו והרי נפטר נמי שומר כאילו) שומר נשבע באמת ותו לא רמיא עליה ולהכי קבעי ולאו מילתא היא דמשום דלא הניחוהו לישבע לא מחל לו ולא מיפטר שומר בהכי וכן פוסק בה"ג דאע"פ שמחל לו השבועה לגתבע בשביל כך לא מחל לו ממון לגמרי וכל שכן היכא דלא מחל לו שבועה אלא שלא הניחו לישבע באותה שעה :

נגנבה באונס • נראה דאין שום גניבה קרויה אונס אלא בלסטים מזויין כדפירש בקונט' וכן מוכח לעיל בהכונס (דף מז:) :

לבניו או לאחיו • נראה לבניו של גזלן או לאחיו של גזלן כלומר בתחילה לבניו אם יש לו דהם קודמים לכל אדם בחלק המגיעו ונתשב אותו כאילו מת הוא והרי בניו יורשים חלקו עם אחיו והם אין באים מכחו אלא מכח אבוה דאבא כדאמר בסוף מי שמת (ב"ב דף קנט:) תתח אבותיך יהיו בניך הלכך אע"פ שאין לאביהן בהן כלום שהרי יש לו להחזיר גזילה אפ"ה הם קודמין בחלקו מההוא טעמא דב"ב או לאחיו כשאין לו בנים : **לוה** וב"ח באין ונפרעין. נראה לפרש לוה על הקרקע שלו מחהרים אפי' בלא אפותיקי דקרקע משועבד לבעל חוב ואח"כ נותן קרקע שלו לבניו או לאחיו בעבור הגזילה וכגון שאין הגזילה קיימת וחוזרים ב"ח ונפרעין מאותה קרקע אע"ג דיש לו שאר נכסים במה לפרוע ונראה דאין צריך לומר בשעת נתינתו לבניו או לאחיו ע"מ שיפרעו בעלי חוב מכח דבלאו הכי אין יכולין לזכות שלא מדעתו ואם הגזילה בעין צריך לפרש שלוה עליה או יעשה אפותיקי למלוה ויחזירה לבניו

מתני' היכן פקדוני? אמר לו אף, משביעך אני ואמר אמן: והעדים מעידים אותו שאכלו משלם קרן, [הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם] היכן פקדוני? אמר לו גנבו משביעך אני ואמר אמן: והעדים מעידים אותו שגנבו משלם תשלומי כפל. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם/ הגוזל [א] את אביו ונשבע לו ומת, הרי זה משלם קרן וחומש (ואשם) לבניו או לאחיו, ואם אינו רוצה או שאין לו, לוה ובעלי חוב באין ונפרעים/ האומר לבנו: קונם אי אתה נהנה מישלי- אם מת, ירשנו; בחייו

הא נשבע אע"פ ששילם, למי משלם, לבעל הפקדון. רבא הוא דאיק מסיפא (ב) נשבע ולא רצה לשלם טעמא דלא רצה לשלם הא שלם אע"פ שנשבע למי משלם-למי שהפקדון אצלו, לאביי קשיא סיפא? אמר לך אביי הכי קתני נשבע ולא רצה לשלם קודם השבועה אלא לאחר השבועה למי משלם לבעל הפקדון. לרבא קשיא רישא? אמר לך רבא הכי קתני שילם ולא רצה לעמוד בשבועתו אלא שילם למי משלם למי שהפקדון אצלו. תבעוהו בעלים לשומר נשבע והוכר הגנב: תבעו שומר והודה, תבעוהו בעלים וכפר והביאו עדים-מי נפטר הגנב בהודאת שומר אן לא נפטר הגנב בהודאת שומר? אמר רבא: אם באמת נשבע, נפטר הגנב בהודאת שומר, אם בשקר נשבע, לא נפטר הגנב בהודאת שומר. בעי רבא עמד לישבע בשקר ולא הניחוהו מהו? תיקו. רב כהנא מתני הכי, רב טביומי מתני (ג) בעי רבא נשבע לשקר מהו? תיקו. תבעוהו בעלים לשומר ושילם והוכר הגנב: תבעוהו בעלים, והודה, תבעו שומר וכפר והביא עדים-נפטר גנב בהודאת בעלים אן לא: מי אמרינן-מצי אמר ליה שומר לבעלים: אתון כיון דשקליתו לכן דמי אסתליקתו לכו מהכא" אן דלמא מצי אמרי ליה: כי היכי דאת עבדת לן מילתא אגן נמי עבדינן לך טרחינן בתר גנבא שקלנא אגן דידן ושקול את דידך, תיקו/ אתמר נגנבה באונס והוכר הגנב אמר אביי אם שומר חנם הוא: רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, אם שומר שכר הוא עושה עמו דין ואינו נשבע. רבא אמר אחד זה ואחד זה עושה עמו דין ואינו נשבע, לימא פליגא אדרב הונא בר אבין דשלח רב הונא בר אבין נגנבה באונס והוכר הגנב-אם שומר חנם הוא רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, ואם שומר שכר הוא עושה עמו דין ואינו נשבע? אמר לך רבא הכא במאי עסקינן כגון שקדם ונשבע, והא רצה עושה עמו דין רצה נשבע קאמר? הכי קאמר רצה שומר חנם עומד בשבועתו רצה עושה עמו דין, רבה זוטי בעי לה הכי נגנבה באונס והחזיר גנב בבית שומר ומתה בפשיעה מהו: מי אמרינן כיון דנגנבה באונס כליא ליה שמירתו אן דלמא כיון דהדרה, הדרה לשמירתו? תיקו: **מתני'** היכן פקדוני? אמר לו אף, משביעך אני ואמר אמן: והעדים מעידים אותו שאכלו משלם קרן, [הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם] היכן פקדוני? אמר לו גנבו משביעך אני ואמר אמן: והעדים מעידים אותו שגנבו משלם תשלומי כפל. הודה מעצמו משלם קרן חומש ואשם/ הגוזל [א] את אביו ונשבע לו ומת, הרי זה משלם קרן וחומש (ואשם) לבניו או לאחיו, ואם אינו רוצה או שאין לו, לוה ובעלי חוב באין ונפרעים/ האומר לבנו: קונם אי אתה נהנה מישלי- אם מת, ירשנו; בחייו

דנפלה ירושה קמיה דהתיך, בעי למעבד השבה ואין מעכב לפיו כנגד חלקו : **אין לו** • נכסים כל כך שיכול לוותר על חלקו-לא- שאין רוצה להפסיד חלקו : **לוה** • מחהרים ומשיב לאחיו לקיים מצות השבה : **ובעלי חוב באין ונפרעין** • מן (*ההשבה) שלים החוב) והשאר יגבו ממנו : את חלקו כגון אם היו שנים אחין והוא שלשי נפרעים בעלי חובים מן

אם נשבע אע"פ ששילם • כיון דאמרהיה בשבועה למי משלם גנב כפל לבעל הפקדון כמעמיה דאביי דלעיל: **מי נפטר הגנב** • מן הכפל כשאר מודה בקנס : **בשודאם** • שהודה לשומר : **לא לא נפטר** • דכיון דנשבע שומר תחילה נסתלק ושוב אינה בשמירתו ולא הוי' הודאה: **אם באמת נשבע** • השומר שטען נגנבה באונס ומגלה כן : **נפטר הגנב בהודאת שומר** • דכיון דבאמת הוא אבל שבע לא הי' הוה משתכחא בהמה ניחא ליה למריה דשיהי בידיה דהתיך הלכך על שומר זה לחזר אחריה ותביעתו תביעה והודאת גנב הודאה : **ואם נשבע לשקר** • שטוען מת או נשבר או נשבה או גנבה באונס ובא ומגלה שאינו כן דכיון דמגלה מילתא דשקרן הוא אבל סשבע דלא ניחא ליה למרה דליהוי תו שומר עלה ותביעתו אינה תביעה : **ולא הניחוהו מהו** • דלדא נשבע נתמן הוא עדיין לבעלים או דלמא כיון דעמד לישבע תו לא מהימני ליה (ג) נבעלים : **נשבע לשקר מהו** • מי אמרינן אכתי עליה רמיא דכיון דלשקר נשבע סופו להתחרט ולשלם הלכך תביעתו תביעה או לא : לאית דגרס אם באמת נשבע דלא פטר לא נפטר הגנב דכיון דבאמת נשבע אפטר ליה שומר ותו לא רמיא עליה למתבעיה לגנב ואם לשקר נשבע כגון דפטר נפטר הגנב בהודאת שומר דאכתי עליה רמיא לשלומי וראתון שמעתי ועיקר הוא דהכא איכא לאקשויי א"כ מאי בעי רבא עמד לישבע לשקר ולא הניחוהו מהו השתא נשבע ממש דאסתלק ליה מדי דיכא דתו לא רמיא עליה לא שבועה ולא פרעון עד שיבאו עדים שפטר אמרינן דנפטר הגנב דאכתי אשומר רמיא למתבעיה כל שכן היכא דלא נשבע דעליה רמיא לשלומי: **לא עבדת לן מילתא** • טובה שעשית לנו מסורת הדין הלכך על דידן נמי רמיא למיעבד מילתא דטיבותא לאהדורי בתר גנבא ולמתבעיה ותביעתן תביעה : **נגנבה באונס** • בלסטים מזויין דשומר שכר פטור בו ואח"כ הוכר הגנב ויכול לסופו ולהוציא מידו : **רצה נשבע** • והבעלים יפרעו מן הגנב : **עושה עמו דין** • משלם לבעלים והוא יפרע מן הגנב : **ואם שומר שכר הוא** • אע"ג דפטור בלסטים מזויין, הכא הואיל והוכר הגנב ולא יפסיד כלום, עליו לטרוח אחריה לפיכך הוא ישלם לבעלים ויחזור ויפרע מן הגנב : **עושה עמו דין** • ישלם דמלוה עליו לחזר אחר האבידה : **לימא פליגא** . דרבא אדרב הונא בר אבין : **כגון שקדם ונשבע** • קודם שהוכר הגנב : **מתני'** משלם קרן • דאין חומש ואשם אלא אם הודה דכתיב בגזל הגר בפרשת נשא"ה"הודה: (ד) **ואחר כך מת אביו** . *ואחר מיתת האב הודה : **הרי זה משלם קרן וחומש לבניו** • שלו אביו או לאחיו כדגזל הגר [נדרים מב. מז.] אם אין לו בנים ואף על גב דאם אין לו בנים ואם אין לו אחים אלא אם אין לו בנים אלא אם אין לו אחים אלא אם אין לו בנים אלא אם אין לו אחים אלא אם אין לו בנים אלא א